

КОЛЕДАРСКА ПЪСЕНЬ

Тъмна е мъгла паднала,
паднала, та се не дига —
надъ равно-бѣло Одринско,
надъ ясно-модно Охридско,
надъ вито-китно Мелнишко...

— Дали е мъгла паднала,
паднала, и се не дига,
та въ нея се загубили
двама ми чутни юнаци,
тръгнали на пѣть далеченъ,
двама ми братя близнаци
отъ една майка родени,
отъ едно млѣко сукали,
въвъ една люлка люлѣни?

— Ще ли ми дойдешъ, Коледо,
ще ли ми пратишъ Божица —
съ бѣлата ясна звезда
да ми огрѣе въ небето,